

Ἔξοδος
κεφ. 19-24

Οἱ Δέκα Ἐντολές

Ὁ Θεός πολλές φορές ἔδειξε στους Ἰσραηλίτες, κατά τή μακροχρόνια πορεία τους μέσα στήν ἔρημο, πώς εἶναι μαζί τους καί τούς προστατεύει. Θυμάστε πώς τούς ἔδειξε τήν ἀγάπη Του; Χώρισε τήν Ἐρυθρά Θάλασσα γιά νά περάσουν ὅταν τούς καταδίωκαν οἱ Αἰγύπτιοι, τούς ἔδωσε τροφή καί νερό μέσα στήν ἔρημο μέ θαυματουργικό τρόπο. Τούς ἔστειλε, ἐπίσης, τή νεφέλη νά τούς κρατᾷ σκιά τή μέρα καί νά τούς φωτίζει τή νύχτα. Τούς χάρισε ἀκόμη νίκες, ὅταν πολέμουσαν μέ λαούς πολυάριθμους καί δυνατούς. Ἐπιπλέον, τούς ἔδωσε **ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο καί σπουδαιότερο δῶρο**· αὐτό θά δοῦμε σήμερα.

Ἦταν ὁ τρίτος μήνας μετά τήν ἔξοδο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπό τήν Αἴγυπτο. Εἶχαν φτάσει κοντά **στό ὄρος Σινά**, ὅπου σήμερα δεσπόζει τό περίφημο μοναστήρι τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἐκεῖ, λοιπόν, ἔστησαν τίς σκηνές τους, γιά νά ζαποστάσουν λίγο.

Ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε στό ὄρος νά προσευχηθεῖ. Τότε ὁ Θεός μίλησε στόν Μωυσῆ καί τοῦ εἶπε: «Νά πéis στους Ἰσραηλίτες: Εἶδατε ὅσα ἔκανα στους Αἰγυπτίους καί πώς σᾶς πῆρα στήν προστασία μου»

ὅπως ὁ αἰτός παίρνει σίς φτεροῦγες τ' αἰτόπουλά του. Ἄν τώρα θελήσετε ν' ἀκούσετε τά λόγια μου καί νά τηρήσετε τόν Νόμο μου, θά εἶστε γιά μένα λαός ἐκλεκτός, ξεχωριστός ἀπό τ' ἄλλα ἔθνη, ὁ ἀγαπημένος μου λαός».

Ὁ Μωυσῆς, γεμάτος **χαρά** καί **εὐγνωμοσύνη** γιά **τήν τιμή** πού τούς ἔκανε ὁ Θεός, μεταφέρει τά λόγια Του σ' ὅλους τούς Ἰσραηλίτες: **Ὁ Θεός θέλει νά μᾶς δώσει τόν Νόμο Του**. Κι ἂν ἐμεῖς Τόν τηροῦμε στή ζωή μας, **θά εἴμαστε ὁ ἀγαπημένος Του λαός!**

Συγκινημένοι τόν ἀκοῦν οἱ Ἰσραηλίτες. Τί δῶρο εἶναι πάλι αὐτό πού θέλει νά τούς κάνει ὁ Θεός! Νά τούς δώσει τόν Νόμο Του! Ἀντί νά ἔχουν ἀνθρώπινους ἀτελεῖς καί ἄδικους νόμους, νά ἐφαρμόζουν στή δική τους κοινωνία ἕναν τέλειο θεϊκό νόμο! Καί θά 'ναι τότε ὁ ἀγαπημένος λαός τοῦ Θεοῦ! Ποιός δέν θά ζήτηε μιά τέτοια τιμητική πρόσκληση;

Μέ μιά φωνή, λοιπόν, ἀπαντοῦν: «Ὅλα ὅσα μᾶς πεῖ ὁ Θεός θά τά τηρήσουμε».

Σέ δύο μέρες, μαθαίνουν, θά κατεβεῖ ὁ Θεός στό ὄρος Σινά νά τούς μιλήσει. Ἐτοιμάζονται μέ **φόβο ἱερό** νά Τόν ὑποδεχτοῦν. Πρέπει νά τούς βρεῖ ὅλους καθαρούς στήν ψυχή καί στό σῶμα.

Καί νά! Ξημέρωσε ἡ τρίτη μέρα. Μά τί γίνεται; Σεισμός; Ἐκρηξη ἡφαιστείου; Πρῶι πρῶι τό ὄρος Σινά σείεται ἀπό **βροντές καί ἀστραπές** (δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. *Ἡ Βίβλος*, σ. 139). Καλύπτεται ἀπό ἕνα **τεράστιο σκοτεινό σύννεφο**. Καί παντοῦ ἀντηχεῖ δυνατά **ἦχος σάλπιγγας**. Ὁ λαός εἶναι κατατρομαγμένος. Βλέπει ὅλο τό ὄρος γεμάτο **καπνούς**, σάν νά εἶναι πυρακτωμένο καμίνι. Γιατί; Γιατί ἤδη κατέβηκε ἐκεῖ ὁ Θεός!

Μέ ἐντολή τοῦ Μωυσῆ πλησιάζουν ὅλοι στούς πρόποδες τοῦ βουνοῦ. Ὁ ἴδιος ἀνεβαίνει πρός τήν κορυφή. Ὁ Θεός τοῦ μιᾶ: «Μωυσῆ, κανείς μήν τολμήσει ν' ἀγγίξει τό βουνό. Νά πάρεις μόνο αὐτούς πού θά σοῦ πῶ καί μαζί ν' ἀνεβεῖτε», τόν συμβουλεύει.

Ὁ Μωυσῆς ἐπιστρέφει καί σέ λίγο ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγας γίνεται

όλοένα καί ισχυρότερος, ὥσπου φτάνει ἡ στιγμή νά μιλήσει ὁ Θεός στόν λαό. Δυνατή, ξεκάθαρη ἀκούγεται ἡ φωνή Του ν' ἀριθμεῖ τίς **Δέκα ἐντολές**:

1. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος καί Θεός σου. Δέν θά ἔχεις ἄλλους θεούς ἐκτός ἀπό μένα.

2. Δέν θά κατασκευάσεις καί δέν θά προσκυνήσεις κανένα εἶδωλο οὔτε θά λατρεύσεις κανένα δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

3. Δέν θά ἀναφέρεις τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ χωρίς σοβαρό λόγο.

4. Ἐξί μέρες θά ἐργάζεσαι καί θά κάνεις ὅλες τίς δουλειές σου. Τήν ἑβδομη ἡμέρα θά τήν ἀφιερώνεις στόν Κύριο.

5. Νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, γιά νά ζήσεις εὐτυχισμένος πολλά χρόνια.

6. Νά μή μοιχεύσεις (δηλαδή, νά μήν ἔχεις ἀμαρτωλές σχέσεις μέ γυναῖκα πού δέν εἶναι δική σου).

7. Νά μήν κλέψεις.

8. Νά μή σκοτώσεις.

9. Νά μή δώσεις ψεύτικο ὄρκο.

10. Νά μήν ἐπιθυμήσεις αὐτά πού ἀνήκουν στούς ἄλλους.

Ὁ λαός βλέπει τίς φλόγες καί ἀκούει προσεκτικά τή φωνή τοῦ Θεοῦ. Δέος, ἅγιος φόβος τούς καταλαμβάνει ὅλους. «Μή φοβάστε», τούς ἐνθαρρύνει ὁ Μωυσῆς, **«ὁ Θεός ἦρθε ἔτσι κοντά σας, γιά νά Τόν σέβετε σ' ὅλη σας τή ζωή καί νά μήν ἀμαρτάνετε».**

Ἐπειτα, προχώρησε μέσα στόν γνόφο, στό σύννεφο δηλαδή ὅπου ἦταν ὁ Θεός. Πῆρε κι ἄλλες ὁδηγίες γιά τό πῶς πρέπει νά ζεῖ ὁ λαός.

Ἀλλά δέν ἀρκεῖται ὁ Θεός στό νά παραδώσει προφορικά τόν Νόμο Του. Θέλει νά τόν παραδώσει καί γραπτά στόν λαό Του. Τήν ἄλλη μέρα, ὁ Μωυσῆς μαζί μέ μία ἀντιπροσωπεία ἀπό τούς γεροντότερους Ἰσραηλίτες, ἀφοῦ πρῶτα πρόσφεραν θυσίες στόν Θεό, ξεκινοῦν γιά τή μεγάλη ἀποστολή: νά παραλάβουν γραμμένο τόν Νόμο τοῦ Θεοῦ!

Περπατοῦν καί νομίζουν ὅτι δέν πατοῦν στή γῆ ἀλλά στόν οὐρανό! Φτάνουν σ' ἓνα σημεῖο καί σταματοῦν. Πιό πέρα θά προχωρήσει μόνο ὁ Μωσῆς μέ τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Μιά φωτεινή νεφέλη σκεπάζει ὅλο τό βουνό. Ἡ κορυφή του μοιάζει νά καίγεται. Ἐξί μέρες κάλυπτε τό ὄρος Σινά ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Τήν ἑβδομη μέρα ὁ Μωσῆς, μόνος του, μπῆκε **μέσα στό φωτεινό σύννεφο** κι ἔμεινε ἐκεῖ **σαράντα μέρες καί σαράντα νύχτες**.

Ὅταν κατέβηκε, τό πρόσωπό του ἔλαμπε καί κρατοῦσε στά χέρια του **δυό πέτρινες πλάκες**. Πάνω σ' αὐτές ἦταν οἱ Δέκα Ἐντολές γραμμένες ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό!

Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ

Οἱ δύο αὐτές πλάκες μέ τίς Δέκα Ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ **Δεκάλογος**, ἦταν γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ ὅ,τι πολυτιμότερο· τό μεγαλύτερο καί σπουδαιότερο δῶρο Του! Ἦταν **δέκα χρυσά κλειδιά γιά ν' ἀνοίξουν τήν πύλη τῆς εὐτυχίας!**

Θέλετε νά κάνετε κι ἐσεῖς, παιδιά, δικά σας αὐτά τά χρυσά κλειδιά; Ἐλᾶτε νά διαβάσουμε ἄλλη μία φορά μαζί προσεχτικά τόν Δεκάλογο (*μοιράζουμε στά παιδιά τό φυλλάδιο μέ τίς Δέκα Ἐντολές, βλ. ἐποπικό ὑλικό*).

Οἱ **τέσσερις πρῶτες ἐντολές** ἦταν γραμμένες **στήν πρώτη πλάκα**. Ρυθμίζουν **τή σχέση μας μέ τόν Θεό**. Τί μᾶς παραγγέλλουν; α) Νά πιστεύουμε στόν ἕναν καί μόνο ἀληθινό Θεό, β) ν' ἀγαποῦμε μόνο Αὐτόν καί νά μήν παρασυρόμαστε στή λατρεία ψεύτικων θεῶν, γ) νά μήν ἀναφέρουμε τ' ὄνομά Του χωρίς σοβαρό λόγο δ) ν' ἀφιερώνουμε μιά μέρα τῆς ἑβδομάδας στή λατρεία Του.

Οἱ ἄλλες **ἑξί ἐντολές** ἦταν γραμμένες στή **δεύτερη πλάκα**. Ρυθμίζουν **τή σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους**. Τί ζητᾶ, λοιπόν, ἀπό

μᾶς ὁ Θεός; α) Νά τιμοῦμε τούς γονεῖς μας, β) νά μήν κάνουμε ἀνήθικες πράξεις, γ) νά μήν κλέβουμε, δ) νά μή φονεύσουμε, ε) νά μή λέμε ψέματα, στ) νά μή ζητοῦμε αὐτά πού ἀνήκουν στούς ἄλλους.

Φαντάζεστε, παιδιά, **πῶς θά ἦταν ὁ κόσμος μας**, ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τηροῦσαν αὐτές τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Δέν θά γίνονταν φόνοι οὔτε κλεψιές οὔτε ἀδικίες. Θά ἦταν πολύ ὁμορφη, παραδεισένια ἡ κοινωνία μας! Θά βασίλευε παντοῦ ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη!

Μά γι' αὐτό ἀκριβῶς μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός τίς ἐντολές Του, **γιά νά κάνει τή ζωή μας ὁμορφη καί εὐτυχισμένη**. Χαρά, λοιπόν, στά παιδιά πού ἀπό σήμερα **θά μάθουν** τίς Δέκα Ἐντολές καί **θά ἀγωνίζονται** καθημερινά νά τίς τηροῦν.

Θά κρατοῦν ἔτσι στά χέρια τους **τά κλειδιά** πού ἀνοίγουν τήν πύλη τῆς εὐτυχίας! Θά ἔχουν μιὰ **πυξίδα ἀλάνθαστη** γιά τό ταξίδι τῆς ζωῆς τους, **φῶς** στόν δρόμο τους!

Θά δείχνουν, τέλος, μέ τόν τρόπο αὐτό **πόσο ἀγαποῦν τόν Θεό**. Γιατί, ὅταν ἀγαποῦμε κάποιον, μέ χαρά κάνουμε ὅ,τι κι ἂν μᾶς ζητήσει (βλ. Ἰω 14,15)!

**Πῶς νά ἀποκτήσω, Θεέ μου,
τῆς εὐτυχίας τό κλειδί;
Ὅταν τόν Νόμο Σου τόν ἔχω
φῶς κι ὁδηγό μου στή ζωή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ὁ «Δεκάλογος».
2. Ἑγχρωμη εἰκόνα.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.